

נבער צומל הנפריה ומשם האש יולא. וקשה על זה שלמה חינו הולך ומצטער עד ההסוס. יש לומר שהנפריה רבה ומאכילו כדי שובעו כשמן המספיק לפתילה גם המים החמים בחמי טכריא עובדים דרך שם ומתחממים. ורז"ל אמרו (שבת ל"ט) דחלפי אפתחא דנהינס והיא היא דנפריה ומלא שרפה כל ארלה. אבל מה שקשה בזה הוא למה המבשל בחמי טכריה פטור דהא תולדת האור של נהינס הם. תשובה אפשר דהוה הנפריה הוא ואינו אש ממשי ולפי מ"ש שניזון מן השמש נבער נפריה אפשר שהמבשל שם לא מחייב תולדת חמה הוא וחין לך אש שחייבים עליו חלה על האש הטבעי היסודי הדבק למטה ע"י יסוד האור שמתלהב אחר ע"כ האש שמתהווה מן האבן מבח ההבאה שהוא קליפת החור המקור זה חש יסודי הוא וכל תולדותיו להתחייב עליו. אבל המתהווה ע"י הזכוכית שמתעלל ליון השמש ונבער הוא תולדת חמה וכן הינוה מן העשבים להפטר המבשל בו בשבת וחית חין שאין שבות במקדש למה לא היו מבשלים בציר של יוה"כ (ע"י מנחות ל"ט). בהנראה זו גם מנחתיו להם דרך אחרת לשים חבל ארוך בשיעור יום ראשון א"י דלוק וא"י בדרך על העצים ויתנו הכבד גדוד ואש לא ישימו וכשיגיע הילה יבעירו העצים. הנחורים נסתפקו בזה אם מחבר ההכל המערכת באש ולא הותר שבות במקדש חלה כדבר שהוא נורך קרבן וכמה שבותים היו שם כהנהו דסוף עירובין: קיצו יבא"ה מיומי יצרכו על הנשמים. תשובה אומרים בני ה' ל' שהם חייבים נרשין לנשמים וא"כ למה שואלים מער חפשי לומר שירד לברכה ולא לקלקל ובבר הייתי במנוחתה שהיו מתפללים על רבוי הנשמים ובח"י לר"ך לברך בכל שנה ויום הרדבין שמנדיקן במנחים בכל שנה כשגדל האור. ועצם לעזרה בא"י כבר בא ברור החיים שלי :

קצ"א שאלה מהו משיב חתן לקדחת בלה (ברכות י"ג: ורש"י ס'): תשובה איתא פ"ק דתענית (ו') מיערב בעלה לארבעה והחזיקו בו (ס' כ"ה) דהן טפה יורד מלמעלה עד שמגיעה ההוס טפחים וחר"א רביעיה רחוקה כדי שתירד בקרקע טפה ומשמע דהן ההוס מתעורר לעלות עד שירד טפה דחלי"כ הול' ל' כנגד מה שירד מלמעלה עולה בפנים ח"כ בשירדו בעומק טפה היינו דהן לקדחת בלה דמיס עליונים זכרים ותחתונים נקבות כדאיתא בירושלמי דהנראה עוד שם חמר ר' עיריה דהא זל כה לעולם וכו' : קצ"ב שאלת עוד כיצד יתנהגו בברכת ההודאה : תשובה מ"ש ר' יוחנן (תענית ו') עד ויצרכו את שמך לחו דוקא שהם רגועים להשלים עד ומשלים ועד עולם איתא חז"ל כימים רובו ההודאות. וכן חזי נרנא ומתחיל מנחתה כל חי ואומר מזמור ס"ה לך דומיה תהלה והללויה כי טוב זמרה וכבוד ה' את שיבת יין וקדים בקהל רב. אבא המני"ח וכן היה נוסח מריהרצ מ"ו ז"ל ע"פ פירי ההדמה על רמזים פ"א דתעניות): קצ"ג שאלת עוד מה שזאב בש"ע ס"י רכ"א אש"פי שלא ירדו עדין כדי רביעה הם דברי הר"ן. ונראה דהיינו היבא שלא נתפסו העצים ונעסר הרקיע דלא אפשר שפסקו ולרביע עוד רחמים כדי שיחקקרו העצים פעם אחרת. וכחכ הרמ"ב דה"ה אש היו לרביע למי בורות כיון שירדו כשישור זה מצרכין עליהם. ונראה דיש לחלק דברי שדות כיון שזאלו חתן לקדחת בלה הרי נתחלחל הקרקע וראוי קלח אכל בני בורות לא: קצ"ד שאלת עוד למה חקנו רוב ההודאות : תשובה משום שזריך על כל טיפה וטיפה והיה רוב לשון רבוי. ומה שאני אומר הוא אל רוב ההודאות מרוב

עד מתי אחת מכלה ממונם של ישראל ונותן יד לפושעים ולחמסנים וחוששני שכרוב הימים יבאו לבטל כל דיוני הנמרץ באומרים קים לי כהאי חנא או כהאי אמורא בטענה שהיא בלבי גלויה ומלכא לפומא לא גליא : אבא המני"ח כך מקובלני ממרי הרב מר זקני ז"ל כי בכל תחום א"י אין לומר קים לי נגד הרמז"ס ומוהריק"א ועל ראשם פ"י רכ"י ז"ל (ע"י בח"צ ס"י ק"י) אשר הם המה אשר קבלו עליהם ועל זרעם אחריהם אבותינו וא"א גם ככל ערי ביטחון ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכל חד מינייהו אפי' באנן לא בטיל ולקבלת סברה הרמז"ס יש רמז בנדק הבית ע"כ ומפיו שמעתי שזמנו חזרו גלוני נפת תוי' בהצרת גלוני ע"ק תוי' והודשו חוקי הסכנה זו וקבלתה דלא יאמר אדם להציר קים לי נגד שום א"י מהנ"ל וכן היה נוסח ומחזיר ודבר זה גלוי ומפורסם לרבים חלה שבעונותינו כשרבו בעלי ההוראה בנפש רחבת ידים פשו להו' טובה המורים בהצרת היחיד מהפוסקים האחרונים כיון שהוצא בדפוס כי בלמת עובדיה מסתתרים הם יבטל דברי אלה מצעודי ההוראה הנו' עפ"י סברה היחיד הם לא שהיה זה היה מפורסם ברחובותינו ודבריו שכל חכמי הדור יסכימו כמותו מחמת עומק פלפולו וראיותו כי היכי דמימי ליה שיבא מכשורא :

קצ"ז שאלה שותה מוחלט שמכיר בעצמו שיכול להסתפל ולדבר בפני הענק מהו : תשובה עד שיעידו עליו חבריו :

קצ"ח שאלה מהו לברך ברכת הנותן ליעף כה : תשובה סוד ה' ליתתו ואני בבחי' לבחן מלאחי שהניינו לאומרה גם אני באחד מהם [ע"י אורח ס"י מ"ו ולק"י ס"י רכ"ד] ופה קראתא אין אומרים בזהב"ס הישנה אותה ברכה] :

קצ"ה שאלה אם יש לומר בא"י והולכנו קוממיות בארצנו בנ"ת : תשובה כך נהגים לאומרה ואם היו אומרים לארצנו ולא הפסידו כי אין מקומו של כל אדם יכיר (ע"י לק"י רמ"א) :

קצ"ו שאלה אם בבית שני היו משים מן הנוסח : תשובה הכל היו אומרים והיו מלפים למלך המשיח וקבץ גלויות ומלכות בית דוד ונעשו בני חשמונאי על שלא החזירו העטרה ליוסיה :

קצ"ז שאלה מפני מה יד שמחל היא תשח בת : תשובה כשלקל חלשנדרים למלכות א"י שראוי לחלוק כבוד לגד שבו משכן הלב ולבך נחשב להם יד שמחל מן הימין וכן היה נראה שיהיה השמאל מיומן ובהקדמה. כי הקב"ה לנגדו ואנו כדמות מראה לשכינה כביכול וזהו נעשה אדם בללמו כדמותו שיהיה מתדמה כבודו בנו ולכן בעושה שלום ונותין שלום תחילה לגד שמחל וכיון שאנו כמראה הרי לנשייר בנו הלב של מעלה כביכול ("למען אחי ורעי חל תאמינו ברע) לב חכם לימינו כמים הפנים במים ובמראה פנים בפנים שהיה נראה שלא יראה כאלו נורחו לנגדו ממשי כי החותם כשחוקקין בו יראה להפך ואפשר ששש כח יד שמחל משום חזמת שכינה שויתי ה' לנגדי תמיד :

קצ"ח שאלה למה שיר השירים אינו כתוב כשירה ארית ע"ג לבינה : תשובה כל השירים

קדש ושיר השירים ק"ק (ידים פ"ג מ"ה) שמספר בו מאהבה ה' את עמו ושלל להפריד ביניהם נעק סופו בתחילתו ולהורות הדבקות רוח לא יבא ביניהם לבך לא בא כרוחא דלביני :

קצ"ט שאלה האש שלהבת שולא בין ההרים מה טיבו : תשובה אומרים הטבעיים שניזון מן השמש